

תאריך הגשה: 9.7.25

התובעים:

1. נירית דואק לשם, ת"ז 022912190
2. אלי יפרח, ת"ז 058355629
- עזבון המנוח אורן יפרח ז"ל ת"ז 322526013
מרחוב התע"ש 33 א, גבעתיים 5229813
טלפון: 052-3410680

באמצעות ב"כ עו"ד אריאל פרייברג (מ.ר. 62254)
ו/או משה אלון ו/או יגאל רסקין
מרחוב אבא הלל 7, רמת גן
טל': 03-7412358 פקס': 077-3180983
דוא"ל: office@freiberg-law.com

– נ ג ד –

הנתבעים:

1. מהרן פרוזנפר, ת"ז 012317780
2. חלי פרוזנפר, ת"ז 024619793
3. מתן פרוזנפר, ת"ז 209309426
מרחוב הגבעה 7, סביון 5650007
4. אוהב שיטרית, ת"ז 325480796
מרחוב מבצע דני 13, ראש העין

מהות התביעה:

נזיקין – נזקי גוף – רשלנות רפואית

סכום התביעה:

אינו ניתן להערכה.

סכום אגרת

בית המשפט:

1,394 ₪ (לפי ס' 35 בתוספת 2 לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-
2007).

תיקים קשורים:

לא קיים הליך נוסף בבית משפט או בבית דין, בקשר למסכת עובדתית
דומה.

כתב תביעה

הזמנה לדין

הואיל והתובע הגיש כתב תביעה נגדך, המצורף בזאת, אתה מוזמן להגיש כתב הגנה בתוך 120 ימים מיום שהומצאה לך הזמנה זו.

לתשומת ליבך, אם לא תגיש כתב הגנה אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 תהיה לתובעים הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

א. תיאור תמציתי של בעלי הדין:

1. הנתבעים 1 – 2 הינם בעלי נכס מסוג בית עם חצר ובריכת שחיה ברחוב הגבעה 7, בסביון (להלן: "הוילה/הבית/מקום המסיבה").

מצ"ב העתק רישום מפנקס זכויות (נסח טאבו), מסומן "כנספח 1" ומהווה חלק בלתי נפרד מכתב התביעה.

2. הנתבע 3, בנם של הנתבעים 1 – 2, הינו מי שבמועדים הרלוונטיים לכתב התביעה היה עורך מסיבות ואירועים בוילה.

3. הנתבעת 4 קיימה אירוע מסוג מסיבת בריכה בתאריך 29.7.23 (להלן: "המסיבה") בבית הנתבעים 1 – 2 באמצעות הנתבע 3 אשר אירגן עימה יחד את האירוע אשר הופץ לרשימות אנשים באמצעות פלטפורמה לתשלום וחלוקת ההכנסות הן לספקים והן לנתבעים ו/או למי מטעמם.

4. התובעים הינם הורי המנוח אורן יפרח ז"ל, יליד 2.6.2000, אשר הגיע עם חבריו לבלות במסיבה ובסביבות השעה 17:30 נמצא על קרקעית הבריכה, נמשה, הובהל לבית החולים במצב קשה, ובחלוף 3 ימי אשפוז נקבע מותו.

מצ"ב תעודת פטירה וצו ירושה, מסומנים "כנספח 2" ומהווים חלק בלתי נפרד מכתב התביעה.

ב. הסעד המבוקש:

הסעד המבוקש בתביעה זו הוא: פיצויי עזבון ותלויים שנגרמו לתובעים, לרבות -

א. נזק מיוחד

(1). הפסדי השתכרותו של המנוח בתקופה האבודה בעבר – ₪ 333,600

(2). הוצאות לוויה, קבורה ומצבה - ₪ 35,000

(3). ריבית חוקית מירבית והפרשי הצמדה מלאים מיום אירוע התאונה ועד לתשלום בפועל.

ב. נזק כללי

(1). הפסדי השתכרות של המנוח בשנים האבודות בעתיד, לרבות הפסדים בתקופת הפנסיה.

(2). פיצוי בגין כאב וסבל, אבדן הנאות החיים, נזקיו הלא ממוניים של המנוח וקיצור תוחלת חייו;

- (3). הוצאות לווייה, מצבה וקבורה.
- (4). הוצאות משפט, שכ"ט עו"ד ומע"מ.

ג. תמצית העובדות הנחוצות לביסוסה של עילת התביעה:

5. ביום 29.7.2023 בילה המנוח עם חבריו במסיבת בריכה שנערכה ברחוב הגבעה 7, בסביון. המסיבה התקיימה בשעות הצהריים בעלות של 130 ₪ ששולמו באמצעות אפליקציה או במזומן בכניסה למקום.

מצ"ב הזמנה, מסרון מטעם חברת go-out תמונות הוילה ותמונת האירוע באפליקצית החברה, מסומנים "כנספח 3".

6. בסביבות השעה 17:30, או בסמוך לכך, הבחין אחד המבלים במנוח כשהוא על קרקעית הבריכה, המנוח נמשה מהבריכה, וצוותי מד"א הבהילו אותו לבית חולים איכילוב בתל אביב, שם אושפז בטיפול נמרץ ובחלוף 3 ימים נקבע מותו והוא רק בן 23 בפטירתו.

מצ"ב דו"ח מד"א, סיכום אשפוז ודו"ח ניתוח, מסומנים "כנספח 4" ומהווים חלק בלתי נפרד מכתב התביעה.

7. משפחת המנוח, הוריו ואחיו התאום, אשר חרב עליהם עולמם, רצו להבין כיצד אירע האסון, מדוע לא נמנע ואיך יכול להיות שחיוו של בחור צעיר, בריא ופעיל שכל חייו לפניו נגדעים באחת, יגלו שרשרת של מחדלים וזלזול בחיי אדם מצד הנתבעים.

8. התובעים יגלו כי במסיבה לא נכח מציל, המקום נעדר גורמים אחראיים, אלכוהול וחומרים אסורים נגישים לכל ללא השגחה ופיקוח, לרבות, שימוש לרעה בחמצן דו חנקני N₂O.

9. עוד יגלו כי עובר למקרה, התקבלו תלונות אודות המסיבה במשטרת ישראל אשר שלחה למקום שוטר שפגש בנתבע 3 ושאל אודות האירוע. במענה לשאלת השוטר, שיקר הנתבע 3 אודות מהות האירוע וזהות החוגגים בניסיון לטשטש את המתרחש. כן, יגלו כי במקום מוצבות 4 מצלמות מתוכן שתיים מופנות לכיוון בריכה, אולם, למרבה הפליאה, המצלמות שכוונו לבריכה לא פעלו לטענת הנתבעים 1-2.

מצ"ב דו"ח תובנות מצלמות גוף ודו"ח מז"פ-משטרת ישראל, מסומן "כנספח 5" ומהווה חלק בלתי נפרד מכתב התביעה.

נטל השכנוע:

10. נזק ראייתי – התובעים יטענו כי התנהלות הנתבעים, לרבות אי מסירת מלוא הפרטים אודות האירוע, המשתתפים והמארגנים גרמה להם נזק ראייתי בעטיו עובר הנטל על כתפי הנתבעים להוכיח כי לא באשםם נגרם האסון.
11. בהינתן האמור, בשים לב לנזק הראייתי, התובעים יטענו כי נטל ההוכחה כי הנתבעים לא התרשלו מוטל על הנתבעים.
12. עוד יטענו התובעים כי לא היתה הידיעה ולא הייתה להם יכולת לדעת, מה היו הנסיבות שגרמו לאסון, וכי הנזק נגרם במקום ובאמצעים שלנתבעים הייתה שליטה מלאה עליהם, ואירוע הנזק מתיישב יותר עם המסקנה שהנתבעים לא נקטו בזהירות סבירה מאשר עם המסקנה שנקטו בזהירות שכזו, לפיכך על הנתבעים מוטל נטל הראיה שלא חבים הם בהתרשלות בנזק שנגרם למנוח.
13. לא זו אף זו, מאחר ומבחינת התובעים מתקיימת "עמימות עובדתית", הנזק נגרם במקום השייך לנתבעים ו/או בעלי שליטה מלאה עליו, דהיינו לנתבעים הייתה שליטה מלאה במועד קרות הנזק, ולפיכך מתקיימים 2 התנאים הראשונים להחלת העברת נטל הראיה לנתבע.
14. באשר להתקיימותו של התנאי השלישי, התובעים יטענו כי אירוע המקרה שגרם לנזק "מתיישב יותר עם המסקנה שהנתבעים לא נקטו זהירות סבירה מאשר עם המסקנה שנקטו זהירות סבירה, וכי הנזק שנגרם נבע כתוצאה מרשלנותם של הנתבעים.
15. לחילופין, יטענו התובעים, כי הנתבעים, ביחד ו/או לחוד ו/או מי מטעמם, הפרו את החובה המוטלת עליהם בין אם מדובר בחובות חקוקות ו/או עקב התרשלותם, אשר באו לידי ביטוי, בין היתר, במעשים ו/או במחדלים הבאים:
- א. התרשלו בנקיטת אמצעי בטיחות הולמים ובאמצעים הנדרשים באירוע רב משתתפים, בו מוגשת שתיה אלכוהולית ללא מציל ו/או גורמי הצלה ו/או רפואה מוסמכים ומאומנים.
- ב. התרשלו בכך שקיימו מסיבת בריכה בתשלום בניגוד לתקנות ולנהלים.
- ג. התרשלו בכך שלא פנו לגורמים הרלוונטיים ו/או קיבלו אישורים לביצוע אירוע שכזה.

- ד. התרשלו בכך שארגנו ושיווקו אירוע בתשלום ללא רישיון עסק, ללא אישורי בטיחות ו/או אישור עירוני ו/או גורמי בטיחות ובטחון תוך זלזול בחיי אדם.
- ה. התרשלו בכך שלא הציבו פתרונות הצללה ובטיחות המתחייבים ונדרשים בנסיבות תוך התעלמות מהסיכונים הצפויים.
- ו. התעלמו מהסיכונים הנובעים מאירוע של עשרות משתתפים בגילאי ה-20 עם שתיה אלכוהולית ובריקה.
- ז. התרשלו בכך שלא הסדירו דרכי גישה ו/או נוהל פינוי וטיפול.
- ח. לא פיקחו על הנעשה באירוע ולא הנהיגו הפסקות שתיה ונהלי זהירות ובטיחות.
- ט. התרשלו בלשלט ו/או לסמן אזהרות ו/או הנחיות בטיחות רלוונטיות למקרה.
- י. לא הציבו באירוע מגיש עזרה ראשונה העומד בתנאי ההכשרה והוסמך כנדרש.
- יא. לא דאגו להעניק למנוח עזרה ראשונה.
- יב. לא הזהירו את באי המסיבה בדבר הסיכונים.
- יג. לא הנהיגו הוראות בטיחות ושמירה על המבליים ו/או על התנהלות האירוע.
- יד. נהגו בחוסר זהירות ו/או בחוסר אכפתיות.
- טו. לא פיקחו על הנעשה ו/או התרשלו בהבטחת בטיחותם של המבליים.
- טז. לא פעלו כפי שעורך אירועים סביר וזהיר היה פועל בנסיבות דומות.
- יז. לא פעלו כפי שמחזיק במקרקעין סביר וזהיר היה פועל בנסיבות דומות.

1. עוולת "הפרת חובה חקוקה":

התובע יטען כי הנתבע כמי שאחראי על התובע, הפר חובות המוטלות עליו על-פי חיקוקים אשר נועדו לטובתו ו/או להגנתו של התובע וההפרות האמורות גרמו לתובע נזק מסוגו ומטבעו שאליו התכוונו החיקוקים, בין היתר כדלקמן:

בסעיפים 304, 326 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

סעיף 4, 32, 33 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968.

הוראות/תקנות צו רישוי עסקים, תקנות 4-7,9,11,19,28,30 לתקנות הסדרת מקומות רחצה(בטיחות בבריכות שחיה), תשס"ד-2004

16. במועד האסון היה המנוח כבן 23, אחרי הטיול הגדול ובטרם החל לכתוב את סיפור חייו ניתק פתיל חייו ונשבר סדר עולם.

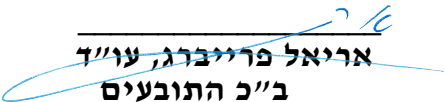
"אמר רבי יוחנן: קשה אבילות על בנים יותר מכל אבילות, שהרי בכל אבילות אמרו חכמים שלושים, ובבנים אמרו כל ימיו מתאבל".

(מדרש תנחומא, פרשת ויחי)

"אמר ר' חמא בר חנינא: קשה היא מיתת הבנים יותר מן הכול, שכן הוא אומר (ירמיהו לא:יד) 'קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה כי איננו לנחם על בניה כי איננו', ואין כתיב כן אלא 'מאנה להינחם על בניה', ללמדך שקשה היא מיתת הבנים יותר מן הכול".

ד. העובדות המקנות סמכות לבית המשפט:

2. הנתבעים חייבים לפצות את התובע, ביחד ולחוד, בגין אחריותם כמפורט לעיל.
 3. כל הטענות בכתב תביעה זה נטענות במצטבר או לחילופין, הכל לפי תכנון והקשרן.
 4. לבית משפט נכבד זה הסמכות לדון בתביעה על פי מהותה, ערכה ומקום מגורי הנתבעים.
- אשר על כן, מתבקש כב' ביהמ"ש להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם, ביחד ולחוד, לפצות את התובעים כמפורט לעיל, בצירוף ריבית חוקית מירבית והפרשי הצמדה מלאים מיום הגשת התביעה ועד לתשלום בפועל, ולרבות הוצאות המשפט, שכ"ט עו"ד ומע"מ.

אריאל פריברג, עו"ד
ב"כ התובעים